

Dosarul nr. 2ra-1858/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: Gh. Stratulat)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

DECIZIE

7 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Victor Burduh
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de Veaceslav Țurcan reprezentat de avocatul Lilian Osoian,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Țurcan împotriva Societății pe Acțiuni „Moldasig” cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare,

împotriva deciziei din 8 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldasig”, s-a casat hotărârea din 17 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 19 august 2016 Veaceslav Țurcan a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldasig” cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 30 martie 2016, ora 17:20, Nicolai Popușoi aflându-se la volanul automobilului BMW 316i, cu numărul de înmatriculare xxxxx, manifestând imprudență în trafic și ignorând cerințele pct. 59 alin. (2) al Regulamentului circulației rutiere, a comis un accident rutier în mun. Chișinău, str. Alecu Russo intersecție cu str. Mihai Sadoveanu, prin tamponarea automobilului de model Audi-100, cu numărul de înmatriculare xxxxx, condus de către el, acțiunile date întrunind elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravențional.

A menționat că, prin hotărârea din 31 mai 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Nicolai Popușoi a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 242 alin. (2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 1 000 lei, cu privarea de dreptul special de a conduce vehicule pe un termen de 6 luni.

A specificat că potrivit dosarului contravențional nr. 3649 din 30 martie 2016 și a datelor din schița accidentului rutier, asigurătorul automobilului BMW este SA „Moldasig”.

Reclamantul a menționat că a adresat o cerere către SA „Moldasig”, prin care a solicitat calcularea despăgubirilor de asigurare necesare restabilirii autovehiculului de model AUDI 100 cu numărul de înmatriculare xxxxx, care a fost avariat în rezultatul accidentului rutier.

Astfel, a relatat că a fost întocmit dosarul de daune nr. D/RCA/16-618, iar la 20 aprilie 2016 a fost emis ordinul nr. 948-01, fiind aprobată despăgubirea în mărime de 14 464,13 lei, ordin care nu i-a fost adus la cunoștință.

A indicat că nu este de acord cu despăgubirea calculată, deoarece potrivit datelor prezentate de SRL „Mobilis-Com” la 13 mai 2016, pentru repararea autovehiculului este necesară suma de 38 476,13 lei.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 1315, art. 1316 alin. (1) lit. e) Cod civil, art. 6, 16 alin. (1), 17 alin. (2) ale Legii cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006.

A solicitat, inclusiv în urma concretizării cerințelor, încasarea din contul SA „Moldasig” în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 22 470 de lei, dobânzii de întârziere în mărime de 4 051, 32 de lei, cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 1 155 de lei, cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei, cheltuielilor aferente efectuării expertizei în sumă de 700 lei și cheltuielilor pentru efectuarea copiilor și acțiunilor de citare în sumă de 63 de lei.

Prin hotărârea din 17 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial acțiunea. S-a încasat din contul SA „Moldasig” în beneficiul lui Veaceslav Țurcan valoarea prejudiciului material în sumă de 22 470 de lei, penalitatea în sumă de 4 044 de lei, taxa de stat în mărime de 795,42 de lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4000 de lei și cheltuielile pentru efectuarea expertizei în sumă de 700 de lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 8 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SA „Moldasig”, a fost casată hotărârea din 17 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat din contul SA „Moldasig” în beneficiul lui Veaceslav Țurcan prejudiciul material în sumă de 11 750 de lei, taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 352, 50 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2 000 de lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

La 9 iulie 2018 Veaceslav Țurcan reprezentat de avocatul Lilian Osoian, a declarat recurs împotriva deciziei din 8 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

A relevat că instanța de apel neîntemeiat a apreciat suma prejudiciului material în baza conturilor unităților de specialitate a SRL „Garant Prest”, SRL „Davicrim” și SRL „Aerton”, deoarece acestea au fost efectuate în afara procesului de judecată și nu prezintă concluzii a unor experți calificați.

A susținut că în calitate de probă pertinentă și concludentă necesară stabilirii cuantumului prejudiciului material, este relevant Raportul de expertiză nr. 207 din

31 mai 2017 al Centrului de Expertize Independente „Cexin”, efectuat în temeiul încheierii judecătorești, la care expertul a fost somat despre răspunderea penală.

La fel, a relatat că instanța de apel a pus la baza deciziei, calculele instituțiilor de reparare a automobilelor, în care nu au fost incluse manopera și formulele pe care le aplică experții la stabilirea pagubelor.

A mai indicat că, intimatul SA „Moldasig” nu a obiectat în privința Raportului de expertiză nr. 207 din 31 mai 2017 al Centrului de Expertize Independente și nu a solicitat efectuarea unei expertize judiciare suplimentare.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe. Totodată, a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 8 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 9 iulie 2018, este în termen.

Prin referința din 17 octombrie 2018, SA „Moldasig” a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 17 octombrie 2018, recursul declarat de Veaceslav Țurcan reprezentat de avocatul Lilian Osoian, a fost considerat admisibil și transmis Colegiului lărgit pentru a fi examinat în fond.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia din 8 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și a menține hotărârea din 17 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Din materialele cauzei s-a constatat că, înaintând prezenta acțiune în judecată, Veaceslav Țurcan a solicitat încasarea din contul SA „Moldasig” a despăgubirilor de asigurare în urma producerii accidentului rutier, precum și a cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a ajuns la concluzia de a admite parțial cererea de chemare în judecată și a încasa din contul SA „Moldasig” în beneficiul lui Veaceslav Țurcan valoarea prejudiciului material în sumă de 22 470 de lei, penalitatea în sumă de 4 044 de lei, taxa de stat în mărime de 795,42 de lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4000 lei și cheltuielile pentru efectuarea expertizei în sumă de 700 lei, respingând în rest pretențiile înaintate.

Judecând apelul declarat de către SA „Moldasig”, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 8 mai 2018 a casat hotărârea primei instanțe și a emis o nouă hotărâre,

prin care a admis parțial acțiunea și a încasat din contul SA „Moldasig” în beneficiul lui Veaceslav Țurcan prejudiciul material în sumă de 11 750 de lei, taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 352, 50 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2 000 de lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a apreciat modalitatea de calculare a sumei prejudiciului recunoscut de SA „Moldasig”, luând la bază conturile unităților de specialitate SRL „Garant Prest” - valoarea prejudiciului calculat în sumă de 20 487 de lei, SRL „Davicrim” - valoarea prejudiciului calculat în sumă de 26 590 de lei și SRL „Aerton” - valoarea prejudiciului calculat în sumă de 26 214 de lei, media cărora constituie suma de 26 214 lei.

Prin urmare, având în vedere că suma de 14 463,13 lei a fost dispusă spre achitare din contul SA „Moldasig” în beneficiul lui Veaceslav Țurcan, instanța de apel a considerat necesar de a încasa suma de 11 750 de lei, care reprezintă diferența din media calculată a celor trei conturi ale unităților de specialitate.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de apel greșită, fiind rezultată din interpretarea eronată a normelor de drept material, ceea ce în conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă, constituie temei de declarare a recursului și respectiv, de casare a hotărârii judecătorești.

Astfel, conform art. 15 alin. (1) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, asigurătorul acordă despăgubiri dacă prejudiciile s-au produs din culpa asiguratului sau a utilizatorului de autovehicul, precum și în cazul în care, la data accidentului: utilizatorul nu este inclus în contractul de asigurare încheiat între posesor și asigurător; utilizatorul sau asiguratul nu posedă permis de conducere de categoria respectivă; utilizatorul sau asiguratul nu a respectat obligațiile tehnice legale cu privire la starea și siguranța autovehiculului.

În conformitate cu art. 22 alin. (1) al Legii menționate, despăgubirile se stabilesc în baza unui acord scris între persoana păgubită sau reprezentantul ei legal și asigurător ori, în cazul în care nu s-a ajuns la nici o înțelegere, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.

Potrivit art. 28 alin. (1), (2) și (3) din aceeași lege, asigurătorul este obligat să plătească despăgubirile în termen de 10 zile calendaristice de la data finalizării dosarului de daune și să accepte cererea păgubitelui privind modalitatea de plată a despăgubirii, care poate fi: în numerar; prin virament în cont bancar; prin virament în contul bancar al unității de specialitate care a efectuat sau va efectua reparația.

Obiecțiile referitor la suma despăgubirii se vor comunica asigurătorului în 5 zile calendaristice de la finalizarea dosarului de daune, urmând ca, în termen de 5 zile din data înștiințării, asigurătorul să le soluționeze ori să prezinte dezacordul față de ele. În cazul prezentării dezacordului, asigurătorul va prezenta persoanei păgubite actul de evaluare sau devizul cheltuielilor de reparație și/sau de înlocuire a părților componente ori pieselor avariate, cu indicarea prețurilor, sau alte documente în baza cărora a stabilit quantumul despăgubirii de asigurare.

Dacă persoana păgubită nu este de acord cu decizia asigurătorului privind quantumul despăgubirii de asigurare, acesta plătește totuși despăgubirea în

cuantumul stabilit. În acest caz, persoana păgubită are dreptul să atace decizia asigurătorului în instanță de judecată.

Conform art. 23 alin. (13) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, în cazul unui dezacord între părți în privința alegerii expertului independent sau a unității de specialitate ce trebuie să stabilească costul reparației părților componente sau a pieselor avariate, costul lucrărilor de reparație, valoarea autovehiculului la momentul accidentului sau valoarea rămasă, părțile urmează să menționeze acest fapt în dosarul de daune, fiind îndreptățite legal să apeleze individual la serviciile experților independenți sau ale unităților de specialitate pentru stabilirea pagubelor. În acest caz, la plata despăgubirii de asigurare, părțile vor ține cont de prevederile art.22 alin.(1) și ale art.28 alin.(2) și (3).

Din conținutul materialului probator s-a constatat că, la 30 martie 2016, ora 17:20, a avut loc accidentul rutier cu implicarea automobilului BMW 316i, condus de Nicolai Popușoi și automobilul de model Audi-100, condus de Țurcan Veaceslav.

În această privință s-a constatat că, prin hotărârea din 31 mai 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, Nicolai Popușoi a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 242 alin. (2) Cod contravențional.

Potrivit dosarului contravențional nr. 3649 din 30 martie 2016 și a datelor din schița accidentului rutier, asigurătorul automobilului BMW este SA „Moldasig”.

Actele cauzei atestă că, SA „Moldasig” a deschis dosarul de daună nr. D/RCA/16/618, prin care a decis de a achita lui Țurcan Veaceslav, suma despăgubirii de asigurare în mărime de 14 464, 13 lei, în acest sens fiind emis ordinul nr. 948-01 din 20 aprilie 2016.

Prin cererea nr. 2156 din 10 iunie 2016, Veaceslav Țurcan a solicitat SA „Moldasig” reexaminarea dosarului de daune, din motiv că nu este de acord cu suma despăgubirii, iar prin scrisoarea nr. 2565 din 13 iulie 2016, SA „Moldasig” a comunicat că nu are temei de a recalcula cuantumul despăgubirii de asigurare aprobat.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Instanța de recurs reține că, întru confirmarea cuantumului despăgubirilor la materialele dosarului au fost prezentate datele SRL „Mobilis-Com” care a stabilit suma necesară pentru repararea autovehiculului în mărime de 38 476, 13 lei.

La fel, a fost prezentat Raportul de evaluare a pagubei nr. 2610/10/A din 24 octombrie 2016, efectuat de SRL „Exauto-Plus” a Uniunii experților independenți, conform căruia valoarea prejudiciului este de 31 164, 89 lei.

Totodată, de către SA „Moldasig” au fost prezentate conturile unităților de specialitate SRL „Garant Prest” cu valoarea prejudiciului calculat în sumă de 20 487 de lei, SRL „Davicrim” cu valoarea prejudiciului calculat în sumă de 26 590 de lei și SRL „Aerton” cu valoarea prejudiciului calculat în sumă de 26 214 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei a fost dispusă efectuarea expertizei, iar potrivit Raportului de expertiză nr. 207 din 31 mai 2017 al Centrului de Expertize Independente „Cexin”, mărimea prejudiciului cauzat proprietarului automobilului de model Audi 100, cu n/î xxxxx, a fost estimată la suma de 36 934 de lei.

În conformitate cu art. 130 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Prin prisma art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele relevante care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Analizând circumstanțele cauzei, prin prisma normelor de drept menționate, instanța de recurs consideră că prima instanță corect a reținut în calitate de probă necesară stabilirii cuantumului prejudiciului material cauzat, Raportul de expertiză nr. 207 din 31 mai 2017 efectuat de către Centrul de Expertize Independente „Cexin”, având în vedere că acesta a fost efectuat în cadrul procesului de judecată, iar expertul a fost somat de către instanța de judecată în privința răspunderii penale în cazul prezentării cu bună-știință a unui raport de expertiză fals.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că Raportul de expertiză nr. 207 din 31 mai 2017 efectuat de către Centrul de Expertize Independente, are forță probantă și prevalează asupra concluziilor unităților de specialitate SRL „Garant Prest”, SRL „Davicrim” și SRL „Aerton”, care au fost realizate în afara procesului de judecată, iar instanța de judecată nu a avut oportunitatea de a soma reprezentanții acestor unități asupra răspunderii convenite în caz de prezentare a unor informații eronate.

Or, în cazul când doi experți au poziții diferite, iar integritatea acestora nu poate fi pusă la îndoială, credibilitatea i se va oferi celui care va prezenta pentru instanță un grad mai înalt de obiectivitate sau imparțialitate.

Cu toate că SA „Moldasig” a obiectat în privința Raportului de expertiză nr. 207 din 31 mai 2017 efectuat de către Centrul de Expertize Independente, nu a demonstrat obiecțiile sale înaintate sub aspectul exactității, obiectivității și plenitudinii cercetărilor efectuate de expert, precum și sub aspectul eficienței și caracterului fundamental al metodelor de cercetare folosite la efectuarea expertizei, cu care nu este de acord și care în consecință ar infirma concluziile expuse în acesta.

În aceste condiții, se apreciază ca fiind fondată și critica recurentului cu referire la faptul că instanța de apel neîntemeiat a pus la baza soluției adoptate calculele instituțiilor specializate, deoarece în acestea nu au fost incluse manopera și formulele pe care le aplică experții la stabilirea pagubelor și prin urmare, nu atestă prejudiciul real suportat.

Mai mult decât atât, instanța de recurs notează că, în contextul art. 148 alin. (1) Cod de procedură civilă, raportul scris al specialistului, nu poate înlocui raportul de expertiză și nici exclude necesitatea efectuării expertizei în aceeași problemă.

Față de cele expuse și având în vedere că suma despăgubirii de asigurare este de 36 934 de lei, iar SA „Moldasig” a achitat lui Veaceslav Țurcan suma de 14 464 de lei, instanța de recurs reține că, prima instanță corect a încasat suma de 22 470 de lei cu titlu de prejudiciu material.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind corectă și concluzia primei instanțe de încasare a penalității în sumă de 4 044 de lei.

În acest sens, instanța de recurs consideră oportun de a reitera prevederile art. 6 alin. (6) al Legii cu privire la asigurări nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006, conform căruia, în caz de încălcare a termenului de plată a indemnizației de asigurare sau a despăgubirii de asigurare din vina asigurătorului, acesta va plăti asiguratului, beneficiarului asigurării și/sau păgubitului, pentru fiecare zi de întârziere, penalitate de 0,1% din suma indemnizației sau despăgubirii.

Astfel, cererea privind acordarea despăgubirii a fost depusă la 01 aprilie 2016, iar conform ordinului nr. 948-01 din 20 aprilie 2016, de către SA „Moldasig” s-a dispus achitarea despăgubirii în valoare de 14 464, 13 lei, dată pe care prima instanță corect a considerat-o ca fiind data finalizării dosarului de daune.

Din acest punct de vedere, rezultă că SA „Moldasig” neîntemeiat nu a despăgubit reclamantul în mărimea solicitată, fiind astfel pasibil de a plăti penalitatea de întârziere în sumă de 4 044 de lei, cu atât mai mult că nu a înaintat careva obiecții la calculul acesteia.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei, iar conform art. 90 lit. g) și i), din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de efectuare a expertizei și cheltuielile de asistență juridică.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Potrivit ordinului de încasare a numerarului din 19 august 2016, Veaceslav Țurcan a achitat taxa de stat la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 1 155, 42 de lei (f.d. 3).

Potrivit bonului fiscal din 10 noiembrie 2016 a fost achitată suma de 700 lei pentru efectuarea expertizei (f.d. 34).

Iar conform ordinului de eliberare a numerarului nr. 54135817 din 27 octombrie 2016, Veaceslav Țurcan a suportat cheltuieli de asistență juridică în sumă de 7 000 lei (f.d. 36).

Având în vedere faptul că pe parcursul judecării cauzei, reclamantul și-a concretizat cerințele și a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă de 22 470 lei din suma inițial solicitată de 38476, 13 lei, prima instanță just a concluzionat asupra compensării cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 795,42 de lei și cheltuielilor aferente efectuării expertizei în sumă de 700 lei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va reține întemeiată și concluzia primei instanțe privind încasarea de la

SA „Moldasig” în beneficiul lui Veaceslav Țurcan a cheltuielilor de judecată pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 4000 lei, cheltuieli care în opinia instanței de recurs sunt reale, necesare și rezonabile ca mărime.

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță în mod corect a apreciat circumstanțele cauzei și conform prevederilor legale a emis o hotărâre legală și întemeiată.

Circumstanțele descrise determină Colegiul să conchidă că soluția instanței de apel este neîntemeiată, din care considerente aceasta nu poate fi menținută.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că prin cererea de recurs, recurentul Veaceslav Țurcan a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată, în acest sens fiind prezentat ordinul de încasare a numerarului nr. EOVD-F100 din 09 iulie 2018 privind achitarea taxei de stat pentru cererea de recurs în sumă de 402 lei, care reieșind din conținutul normelor citate și admiterea recursului, urmează a fi compensate de către SA „Moldasig”.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Veaceslav Țurcan reprezentat de avocatul Lilian Osoian, a casa decizia din 8 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și a menține hotărârea din 17 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Veaceslav Țurcan reprezentat de avocatul Lilian Osoian.

Se casează decizia din 8 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 17 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Țurcan împotriva Societății pe Acțiuni „Moldasig” cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare.

Se încasează din contul Societății pe Acțiuni „Moldasig” în beneficiul lui Veaceslav Țurcan cheltuielile de judecată cu titlu de achitare a taxei de stat pentru cererea de recurs în sumă de 402 (patru sute doi) lei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

judecătoria

Valeriu Doagă

Svetlana Filincova

Victor Burduh

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva